

Székyudvarhely első alkalommal volt helyszíne az Erdélyi Magyar Írók Ligája ünnepi évzárójának, mely egyben a G. Caféban tartott irodalmi estek ez évi sorozatának a végét is jelentette.

A kultúrkocsmá zöldhuzatos pamlagjára egyébként a kortárs magyar irodalom olyan neves személyiségei telepedtek idén, mint [Bodor Ádám](#), Benő Attila, François Bréda, [Barnás Ferenc](#)

,
[Esterházy Péter](#)

,
[GreCsó Krisztián](#)

,
[Kányádi Sándor](#)

,
[Lackfi János](#)

, Mészáros Sándor vagy

[Nagy Koppány Zsolt](#)

.

Premier nem csak a helyszín volt, de a négy – vers, próza, gyermekirodalom, irodalomtudomány – kategóriában kiosztott díj is.

Az elismerést a szervezet választmánya **Király László** költőnek a *Készülődés Pazsgába*, **Molnár Vilmos**

prózaírónak

Az ördög megint Csíkban

Szántai János

írónak

A Jó, a Rossz, a Csúnya és egyéb mesebeli párbajok

című kötetéért, illetve

dr. Fried István

irodalomtörténésznek és kritikusnak életművéért, valamint az erdélyi magyar irodalom érdekében végzett munkásságáért ítélte oda.

A négy kitüntetettből hárman, Király, Molnár és Szántai személyesen vették át a kitüntetést, Fried professzor Szegedről küldte köszönetét. Levelét, amelyben a díjjal járó pénzjutalmát felajánlja az E-MIL-nek, **Murányi Sándor Olivér** író olvasta fel, akire ezen az esten a másodházigazda szerepe jutott, a fő műsorvezető,

László Noémi

költő, az E-MIL elnöke volt.

Variációk első mondatra

Az első mondat milyenségét firtató, a szerzőkhöz intézett kérdéssel vezette fel a díjazott kötetek bemutatását az est háziasszonya. Abban mindenki egyetértett: **nem egyszerű az első mondatot megfogalmazni.**

„Egy igaz mondatot kell leírni” – idézte Hemingwayt Molnár Vilmos, aki szerint az indítás legyen meglepő, keltse fel az olvasó figyelmét és legyen benne annak az ígérete, hogy az utolsó mondat is jó lesz.

„Nincs recept az első mondatra” – vélekedett Király László költő, akiben nem mindig az első mondat fogalmazódott meg elsőként. Volt, már, hogy **versének két sora 21 évig „kallódott benne”**.

A prózai szöveghez képest a vers „lebegőbb, irreálisabb”, tömörebben közvetít egy érzést, gondolatot, hangulatot, így aztán „nem biztos, hogy az első mondat az első mondat, de lehet, hogy a legjobb mondat az első mondat”.

A filmek világában jártas Szántai János szerint az első mondat egyfajta horogként funkcionál, amivel az alkotó a nézőt, vagy olvasót berántja a mű élvezetébe. Előfordult, hogy sokat „tökölt az elsőn”, de nem a mesebeli párbajok megírásánál, ahol fia és szerzőtársa, Kristóf, „folyamatosan ontotta az első mondatokat”, ergo munkája csak abban állt, ezeket úgy fejlessze tovább, hogy „a magánmitológiákon túli szövegek szülessenek”, amit szülők és gyermekek is szívesen olvasnak.

A két borító közé terelt szövegeket sem könnyű egységgé komponálni, a kész írásokat úgy sorrendbe állítani, hogy azok egymást felerősítsék, és ne egy szöveggyűjtemény legyen: főként azért, mert **„nem mindig csorog az íróból a szöveg”** – vallott műhelytitkairól Molnár Vilmos, aki elmondta, általában akkor kezdi tudatosan rendezgetni a szövegeit, amikor félkötetnyire való már elkészült.

A költő hányszor írhatja újra és újra meg életének történéseit? – kérdezte László Noémi a vers kategóriában díjazott Királyt arra utalva, hogy a költő „mintha mindig élete regényéből írná verseit”. Mivel nincs két egyforma pillanat, két egyforma gondolat, így ugyanarról a témáról minden nap más verset lehetne írni – hangzott a válasz. A díjazott kötet címében levő Pazsgáról is kiderült, hogy nem a költői képzelet szüleménye, hanem egy létező település a Krími Köztársaságban, ahol évekkel ezelőtt megfordult.

Az ördög a címben

A címadás kapcsán is nagy volt az egyetértés abban, hogy **frappáns, érdekes címet kigondolni külön tudomány**, aminek a címbarmok voltak kiváló művelői. A jó író is lehet rossz címadó, Szántai először „borzasztóan szar címeket talált ki”, mint például Apa meg a fia.

Molnár Vilmost barátja és munkatársa, **Lövétei Lázár László**, a *Székelyföld* folyóirat főszerkesztője beszélt le arról, hogy „ne csináljon hülyeséget” és a *Hagyma, avagy amikor nagyanyám varázslásra vetemedett* kötet cím helyett válassza az egyszerűbb, de ütősebb *Az ördög megint Csíkban-t*.

Azért nem mindig fog ki rajta a címadás ördöge, bizonyíték a [Béla kézre kerítése című írása](#), amit fel is olvasott, s amit a hallgatóság kacagástól könnyes szemmel köszönt meg.

Laudáció a vége

Az est első passzusát rövid felolvasások tarkították, majd a díjazottak laudációja következett: az irodalomtudomány- és kritika kategória 2013-as díjazottját, az ünnepségről objektív okok miatt távolmaradó dr. Fried Istvánt László Noémi köszöntötte.

„A díjak a múlandó embernek szólnak, a művek az örökkévalóságnak" – fogalmazott köszöntőjében **Lakatos Mihály**, a *Balassi Intézet* Sepsiszentgyörgyi Kulturális Központjának igazgatója, aki György Attilának az írókról szóló mondását is idézte: „ne tudd meg mi az."

Szántai Jánost **Zsidó Ferenc** író, Molnár Vilmost szerkesztőtársa, **Fekete Vince** költő méltatta, Király Lászlónak pedig

Karácsonyi Zsolt

költő írt laudációt, amit a másfél órás gála házigazdája olvasott fel a közönségnek.